

Tôi là JOHN học sinh năm 3 khoa thiết kế đời sống trường trung học phổ thông ISSHIKI .

Tôi từ Philippin đến Nhật Bản vào tháng 5 năm lớp 8 (học sinh năm nhất) trường THCS. Thời gian đó, tiếng Nhật tôi chỉ biết chào 「おはようございます」「こんにちは」 và tạm biệt 「さようなら」 . vì đã không được đi học trường học của Nhật Bản, cho nên ngôi học tôi cũng không biết cái gì cả, kể cả 1 người bạn tôi cũng không có. Tôi đã tự nói với bản thân rằng “tuy có chút ngại ngùng nhưng không kết bạn thì không được”. Vì vậy cho dù tôi không đi học ở trường Nhật thì tôi cũng đã tự mình cố gắng nhớ và học như là cách nói chuyện, viết Hiragana, Katakana trong vòng nửa năm. Trước khi tốt nghiệp cấp 2 thầy cô cũng đã nói với tôi là “ Bên trường bỏ túc có rất nhiều người nước ngoài nên là vui lắm đó” thế nhưng bản thân tôi đã có hứng thú về bên khoa thiết kế đời sống của trường THPT Isshiki, do đó tôi đã thi tuyển vào.

Khoa thiết kế đời sống của trường Isshiki không phải tất cả chỉ là nữ sinh , mà còn có cả nam sinh nữa. Học năm 3 (lớp 12) tuy chỉ có 4 bạn Nam, nhưng rất là vui . Khoa thiết kế đời sống có khóa học thiết kế thực phẩm với khóa thiết kế thời trang, và tôi đã chọn khóa học thiết kế thời trang. Tại khóa học thiết kế thời trang tôi đang làm những bộ đồ mặc nhỏ gọi là bộ kimono công chúa, áo cánh, váy,bộ jinbei và bộ yukata. Bộ yukata để có thể mặc được chúng thì cô giáo đã chỉ dẫn cho tôi. Còn tại khóa thực phẩm thì tôi làm rất nhiều món ăn. Có cả sự kiện định nữa. Đối với cá nhân tôi, tôi đã nghĩ rất xấu hổ nhưng, ai cũng có thể thử thách mà.

Tôi khi học năm 1(lớp 10) THPT đã có rất nhiều khó khăn, là vì tôi đã phải thi lại 5 môn, nhưng vì đã rất muốn tốt nghiệp cùng với bạn bè, cho nên tôi đã cố gắng và đạt điểm đậu. Khi học năm 2 (lớp 11) đã không còn phải thi lại nữa. Tôi cũng nghĩ rằng mình đã cố gắng. Du lịch cuối khóa có vào năm 2 THPT , nhưng do xảy ra dịch bệnh CORONA cho nên đã không được thực hiện nữa. Địa điểm du lịch là ở Okinawa, tôi chưa được đi Okinawa một lần nào cả, nên đã rất háo hức, nhưng thật đáng tiếc vì nó đã bị tạm ngưng.

Tại trường THPT về định hướng tương lai của tôi thì cả gia đình và thầy cô đều suy nghĩ. Từ khi tôi vào cấp 3 tôi nghe được rất nhiều chuyện và đã đi hoạt động khuôn viên mở (một sự kiện trong đó trường mở ra để kiểm tra và tổ chức các buổi giới thiệu và tham quan kỳ thi tuyển sinh) . Đi xem những trường chuyên môn và đại học mà tôi có hứng thú, nghe cả thuyết trình nữa. Ước mơ tương lai của tôi là chuyên viên thẩm mỹ(nhà tạo mẫu tóc) . Tôi đã đi xem thử trường chuyên môn chuyên viên thẩm mỹ, và đã rất vui. Tôi đã nhận được các lời chỉ bảo từ các đàn anh đàn chị. Thật sự rất tuyệt vời.

Nửa cuối của năm 2 (lớp 11) tôi đã phân vân không biết học xong cấp 3 thì nên đi làm hay là học lên tiếp. Rồi tôi đã trao đổi với bố mẹ và thầy cô thì đã được nói rằng “Học lên cũng được nhưng có chút khó khăn đó “ . rồi lên năm 3 tôi cũng đã nghĩ và phân vân , nhưng tôi đã chọn đi làm . Bởi vì tôi cũng muốn giúp đỡ họ hàng ở Philippin bị mất việc làm do dịch bệnh CORONA. Hiện tại tôi đang rất cố gắng chăm chỉ thi tuyển để có thể đi làm. Sang Nhật Bản học nhiều thứ là khó khăn rất nhiều, tuy vậy việc biết về cuộc sống mới là rất vui. Những người đến Nhật từ khi còn học tiểu học thì việc học trong trường cấp 2 và cấp 3 sẽ dễ dàng hơn một chút, nên là từ giờ trở đi cũng hãy cố gắng lên nhé. Còn những bạn học sinh đến Nhật từ lúc học Cấp 2 thì hơi khó, nhưng nếu có điều gì mà mình muốn làm và chăm chỉ sẽ có thể làm được nó, vì vậy từ giờ trở đi hãy cố gắng lên. Tôi cũng vậy cũng giống các em vào thời điểm đó tôi đã nghĩ “học tiếng Nhật quá khó và muốn từ bỏ” , thế nhưng vì bản thân, tôi đã chăm chỉ cố gắng. Tôi đã vào được khoa thiết kế đời sống của trường THPT Isshiki cho nên các em cũng có thể làm được . Từ giờ trở đi hãy thật cố gắng lên, và tôi luôn cổ vũ các em. .